

ՄԻՔԱՅԵԼ ՄԻՔԱՅԵԼՅԱՆ

տնտեսագիտության դոկտոր, պրոֆեսոր,
ԵՊՀ տնտեսագիտության տեսության ամբիոնի վարիչ,
էլ. փոստ՝ mmiqayelyan@mail.ru

ԳԱՐՐԻԵԼ ՄԻՔԱՅԵԼՅԱՆ

տնտեսագիտության թեկնածու,
ԵԿՏԱ հիմնադրամի դասախոս,
էլ. փոստ՝ g.mikayelyan@mail.ru

**ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ՄՐՑԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹՅԱՆ ՕՐԵՆՄԱՐԱԿԱՆ
ԿԱՐԳԱՎՈՐՄԱՆ ՀԱՐՑԻ ՇՈՒՐՁ¹**

Ցանկացած իրավական ակտում կատարվող փոփոխությունները և լրացումները թելադրվում են գործնականում առաջացած խոչընդոտները վերացնելու անհրաժեշտությամբ: Սակայն միշտ չէ, որ այդ փոփոխությունները և լրացումները ծառայում են նպատակին: Երբեմն էլ «Աչքը շինելու փոխարեն, ունքն էլ հետն է հանվում»:

«Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 12.04.2011 թվականի ՀՕ-137 ՀՀ օրենքի (այսուհետև՝ Օրենքի փոփոխություններ և լրացումներ) 2-րդ հոդվածով առաջարկվում է «ապրանքային շուկա», «ապրանքային շուկայի ապրանքատեսակային սահման», «ապրանքային շուկայի աշխարհագրական սահման» հասկացությունները նույնանուն բառերից հետո լրացնել «հանձնաժողովի որոշմամբ սահմանված» բառերով²: Առաջին հայացքից թվում է՝ միանգամայն տրամաբանական հարցադրում է: Ի վերջո, նման փոփոխությամբ հանձնաժողովն էլ պաշտպանված կլինի և լրացուցիչ ջանքեր չի գործադրի՝ հաշվարկներով հիմնավորելու շուկայի ապրանքատեսակային և աշխարհագրական սահմանները: Առավել ևս, որ նման հաշվարկները մասնագիտական հմտություն և գիտելիքներ են պահանջում³: Սակայն առանց հիմնավորելու կարգավորողի կողմից շուկայի վերոհիշյալ սահմանների «որոշումը» որոշ դեպքերում կարող է սուբյեկտիվ գնահատմամբ իրականացվել: Դրա հետևանքով առանձին տնտեսավարողներ արտոնյալ վիճակում կհայտնվեն, մյուսները՝ անհավասար՝ վատագույն մրցակցային վիճակում: Սուբյեկտիվ գնահատականը կարող է պայմանավորված լինել ինչպես կարգավորողի կանխակալ մոտեցմամբ, այնպես էլ օրենսդրական «բացով»: Վերջինիս ցայտուն օրինակ է ՀՀ տնտեսական մրցակցության պաշտպանության պետական հանձնաժողովի 2011 թվականի մայիսի 23-ի թիվ 190-Ն ո-

¹ Սույն հոդվածում անդրադարձ է կատարվելու են միայն «Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 12.04.2011 թ. ՀՀ օրենքի որոշ հոդվածների:

² «Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» ՀՀ օրենք, ՊՏ, 12.04.2011, ՀՕ-137:

³ Հանձնաժողովի ծրագրերը և հաշվետվությունները ուսումնասիրելով՝ կարելի է համոզվել, որ նման խնդիր կա: Սակայն մենք դրանց կանոնադառնանք այլ առիթով:

րոշմամբ հաստատված «Ապրանքային շուկաների սահմանների որոշման կարգի»¹ 2-րդ կետը, որի համաձայն՝ «Համապատասխան ապրանքային շուկայի ապրանքատեսակային սահմանների որոշումը հիմնված է ձեռք բերողների տեսանկյունից ապրանքների փոխադարձ փոխարինելիության վրա»:

Նախ՝ ոչ բոլոր ապրանքային շուկաների օբյեկտներն ունեն փոխադարձ փոխարինելի ապրանքներ: Հետևաբար վերոհիշյալ իրավական ակտը կվերաբերի միայն ապրանքային շուկաների մի մասին:

Երկրորդ՝ չնայած նշված կարգի 5-րդ կետում գրված է. «Ձեռք բերողների հավանական վարքագծի մասին ուսումնասիրություններ իրականացնելիս Հանձնաժողովը հաշվի է առնում ապրանքների գործածության նշանակությունը, կիրառման որակական, տեխնիկական, զնային կամ այլ հատկանիշները...», այնուամենայնիվ նշված կարգում առկա չեն այն մեխանիզմները, որոնցով հնարավոր կլինի հաշվի առնել այդ հատկանիշները:

Մասամբ կարելի է ընդունել այն կարծիքը, համաձայն որի՝ Օրենքի փոփոխություններով և լրացումներով՝ «Գնային չարաշահումների դեմ առավել արդյունավետ պայքար մղելու նպատակով օրենքում հստակ կարգավորում են ստացել գների չհիմնավորված բարձրացման, իջեցման և պահպանման հետ կապված հարաբերությունները»²: Այսպես, օրինակ, դրական կարելի է համարել «Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքում (այսուհետև՝ Օրենք) «տնտեսական պայմաններ» (գործոններ), «գների չհիմնավորված բարձրացում», «գների չհիմնավորված իջեցում», «գների չհիմնավորված պահպանում» հասկացությունների ներառումը (հոդված 4) և որպես մենաշնորհ կամ գերիշխող դիրքի չարաշահում (հոդված 7) դիտարկելը:

Արժեքավոր լրացում է հոդված 2-ի վեցերորդ մասը, որը նախատեսում է տնտեսական համակենտրոնացման (միաձուլման, միացման, ֆիրմայի կանոնադրական կապիտալում բաժնի (փայի) ձեռքբերման) դեպքում տնտեսավարող սուբյեկտ դիտել նաև «ֆիզիկական անձին»՝ դրանից բխող հետևանքներով: Դրա անհրաժեշտությունը պայմանավորված է նրանով, որ այլ տնտեսավարողների բաժինների (փայերի) ձեռքբերման ժամանակ ֆիզիկական անձը կարող է տվյալ սուբյեկտի որոշումների կայացման վրա նույն ազդեցությունը ունենալ, ինչ իրավաբանական անձը: Հետևաբար տնտեսական համակենտրոնացումների կարգավորման դեպքում անհրաժեշտ է ֆիզիկական անձի նկատմամբ էլ նույն մոտեցումը ցուցաբերել:

Ինքնանպատակ է ստացվել հակամրցակցային համաձայնությունների հորիզոնական, ուղղահայաց և խառը տեսակների տարբերակումը³: Նման տարբերա-

¹ «Ապրանքային շուկաների սահմանների որոշման կարգ» ՀՀ գերատեսչական նորմատիվ ակտերի տեղեկագիր, 2011թ. հունիսի 17, թիվ 14 /397/:

² **Քոչարյան Ն. Ռ.**, Փոքր և միջին ձեռնարկությունների տնտեսական գործունեության արդյունավետության բարձրացման հիմնախնդիրները, Ը.00.02 «Տնտեսության, դրա ճյուղերի տնտեսագիտություն և կառավարում» մասնագիտությամբ տնտեսագիտության թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման ատենախոսության սեղմագիր, Եր., 2013, էջ 15:

³ Հակամրցակցային համաձայնությունների, ինչպես նաև տնտեսական համակենտրոնացումների տարբերակման անհրաժեշտության մասին տես **Միքայելյան Մ. Վ.**, Տնտեսական մրցակցության և մենաշնորհների պետական կարգավորման հիմնահարցերը Հայաստանի Հանրապետությունում, Եր., 2005, էջ 165, **Միքայելյան Մ. Վ.**, **Միքայելյան Գ. Մ.**, ԱՊՀ-ում համաձայնեցված հակամենաշնորհային քաղաքականության մի քանի հարց // Հայաստանի տնտեսության զարգացման արդի հիմնա-

կումն իմաստավորված կլիներ, եթե այն օգտագործվեր հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտման մեխանիզմներում, և (կամ) տարբերակված պատժամիջոցներ սահմանվեր: Մինչդեռ Օրենքի փոփոխության 5-րդ մասը, որը վերաբերում է հակամրցակցային համաձայնությունների ապացուցմանը, երկու ենթակետ ունի: Դրանցում չի նախատեսվում այդպիսի տարբերակման միջոցով հակամրցակցային համաձայնությունների ապացուցման մեխանիզմ (5-րդ մասի 2-րդ ենթակետ): Այդ հոդվածի 5-րդ մասի առաջին ենթակետը շատ ընդհանուր է¹: Առանց տարբերակման էլ այն կվերաբերեր հակամրցակցային համաձայնությունների բոլոր տեսակներին: Իսկ երկրորդ ենթակետը հղում է անում Օրենքի 5-րդ հոդվածի 3-րդ և 4-րդ մասերին, որոնցում ներկայացված են հորիզոնական, ուղղահայաց և խառը հակամրցակցային համաձայնությունների դրսևորումները: Հակամրցակցային համաձայնությունների բերված դրսևորումները եթե տարբերակված էլ չլինեին հակամրցակցային համաձայնությունների բացահայտման առումով, ապա նույն արդյունքը կունենային, ինչը համաձայնությունների տարբերակումից հետո: Այսինքն՝ Օրենքում արված լրացումների տեսքով հակամրցակցային համաձայնությունների անպտուղ տարբերակումը ապացուցողական ոչ մի մեխանիզմ չի պարունակում: Այն չի պարունակում նաև բացառություններ համաձայնությունների այս կամ այն տեսակի վերաբերյալ: Մինչդեռ միջազգային նման փորձ կա: Օրինակ՝ ՌԴ «Մրցակցության պաշտպանության մասին» օրենքի 12-րդ հոդվածը նման բացառություն նախատեսում է ուղղահայաց համաձայնությունների համար²: Հակամրցակցային համաձայնությունների տարբերակում արտացոլված չէ նաև պատժամիջոցների սահմանման ժամանակ: Անկախ հակամրցակցային համաձայնությունների տեսակից Օրենքում միևնույն դրույքաչափն է սահմանված: Սակայն մրցակցության սահմանափակման կամ արգելման առումով առավել վտանգավորը հորիզոնական համաձայնություններն են: Այդ պատճառով էլ հարկավոր է այդպիսի համաձայնությունների նկատմամբ Օրենքում առավել խիստ պատժամիջոց նախատեսել: Միջազգային փորձը ցույց է տալիս, որ մրցակցության սահմանափակման առումով «պակաս վնասակար» խառը համաձայնություններն են: Հետևաբար հակամրցակցային համաձայնությունների համար պատժամիջոցներ նախատեսելիս առավել մեղմ պատիժը հարկավոր է սահմանել խառը համաձայնությունների դեպքում: Մրցակցությունը խաթարելու առումով հակամրցակցային համաձայնությունների նշված երկու տեսակների համեմատ՝ միջին ազդեցություն ունի ուղղահայաց համաձայնությունը: Հետևաբար նման համաձայնությունների դեպքում պատժամիջոցն էլ պետք է միջին լինի: Այսպիսով Օրենքում հակամրցակցային համաձայնության տարբերակումը «կիմաստավորվի», եթե այն օգտագործվի այդպիսի համաձայնությունների բացահայտման մեխանիզմներում և (կամ) տարբերակված արտացոլվի նաև պատժամիջոցների սահմանման ժամանակ:

Ինքնանպատակ է ստացվել նաև Օրենքի փոփոխությունների և լրացումների 4-

խնդիրները (հանրապետական գիտաժողովի նյութեր, 17-18 մայիսի, 2010թ.), եր., «Տնտեսագետ», 2010, էջ 83:

¹ Այն բառացիորեն հետևյալ բովանդակությունն ունի. «1) առկա է այդ մասին վկայող որևէ փաստական տվյալ (այդ թվում՝ ցանկացած գրավոր փաստաթուղթ կամ գրավոր այլ ապացույց, տեսագրություն կամ ձայնագրություն) կամ օրենքով չարգելված ցանկացած այլ ապացույց»:

² Федеральный закон N 135-ФЗ «О защите конкуренции», Российская газета, 27.07.2006.

րդ հողվածում առաջարկված Օրենքի 6-րդ հոդվածի նոր խմբագրված տարբերակը՝ ապրանքային շուկայում «մենաշնորհ» և «գերիշխող» դիրքերը առանձնացելու վերաբերյալ¹: Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության տեսանկյունից թե՛ «մենաշնորհ» և թե՛ «գերիշխող» դիրքերը այդ դիրքերն ունեցող սուբյեկտներին մրցակցային միջավայրի վրա հավասարապես ազդելու հնարավորություն են տալիս: Այդ է պատճառը, որ մրցակցության պաշտպանության համաշխարհային պրակտիկայում այդ դիրքերը չարաչափելու համար միևնույն պատժամիջոցներն են կիրառվում: Միասնական պատժամիջոց է նախատեսված նաև Հայաստանի Օրենքում: Նման փոփոխությունը կհմաստավորվեր, եթե գոնե մենաշնորհների նկատմամբ վերահսկողության հատուկ մեխանիզմներ նախատեսվեին:

Օրենքի փոփոխությունների և լրացումների 3-րդ հոդվածում առաջարկվել է 5-րդ հոդվածի 1-ին մասի ներքոհիշյալ շարադրանքը. «...հակամրցակցային համաձայնություններ են համարվում տնտեսվարող սուբյեկտների միջև կնքված այն գործարքները, նրանց համաձայնությունները, ուղղակի կամ անուղղակի համաձայնեցված գործողությունները կամ վարքագիծը, տնտեսվարող սուբյեկտների միավորումների ընդունած որոշումները (այսուհետև՝ Համաձայնություններ Մ.Ս.), որոնք ուղղակի կամ անուղղակի հանգեցնում են կամ կարող են հանգեցնել մրցակցության սահմանափակմանը, կանխմանը կամ արգելմանը...»: Շարադրանքից հետևում է, որ հակամրցակցային կորակվեն այն Համաձայնությունները, որոնք կհանգեցնեն մրցակցության սահմանափակմանը, կանխմանը կամ արգելմանը: Իսկ 5-րդ հոդվածի փոփոխված տարբերակի 5-րդ մասի 2-րդ ենթակետի համաձայն՝ «Հակամրցակցային համաձայնությունը համարվում է ապացուցված, եթե՝ 2/ այդ մասին են վկայում տնտեսվարող սուբյեկտների սույն հոդվածի 3-րդ և 4-րդ մասերում նշված գործողությունները կամ վարքագիծը»: Բայց 5-րդ հոդվածի 3-րդ և 4-րդ մասերը վերաբերում են հորիզոնական, ուղղահայաց և խառը համաձայնությունների դրսևորման ձևերին: Նշանակում է՝ ավելորդ է 5-րդ հոդվածի 5-րդ մասի երկրորդ ենթակետը, քանի որ այն ամբողջապես կրկնում է նույն հոդվածի երրորդ և չորրորդ մասերը: Ստացվեց հակասություն՝ 5-րդ հոդվածի 1-ին մասը հակամրցակցային համաձայնություն որակելու համար «պահանջում» է, որ դրանք ուղղակի կամ անուղղակի հանգեցնեն «մրցակցության սահմանափակմանը, կանխմանը կամ արգելմանը...», իսկ նույն հոդվածի 5-րդ մասի երկրորդ ենթակետի համաձայն՝ հակամրցակցային համաձայնությունը ապացուցված կհամարվի, եթե առկա է համաձայնության որևէ ձևի դրսևորումներից մեկը՝ առանց սահմանափակման, կանխման կամ արգելման հետևանքների: Մեր կարծիքով՝ ապացուցման մեխանիզմներից մեկն էլ պետք է ուղղված լինի «մրցակցության սահմանափակման, կանխման կամ արգելման» հիմնավորմանը:

Դրական պետք է համարել Գերիշխող դիրքը ճանաչելու համար որակական չափանիշների սահմանումը²: Օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասի որպես որակական չա-

¹ Օրենքում «մենաշնորհ» և «գերիշխող» դիրքերը առանձնացվել են դեռևս 22.02.2007թ. ««Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքի ընդունումով (տե՛ս ««Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» ՀՀ օրենքի 4-րդ հոդված):

² Գերիշխող դիրքի սահմանման որակական չափանիշների անհրաժեշտության մասին տե՛ս. Միքայելյան Գ. Մ., ԱՊՀ երկրների ապրանքային շուկաներում ֆիրմաների գերիշխող դիրքի կարգավորումը, Լրաբեր հասարակական գիտությունների, 2008, N 3(623), էջ 113-120:

փանիշ դիտվել է «էական մրցակցության չհանդիպելու» հանգամանքը և (կամ) «ապրանքների շրջանառության ընդհանուր պայմանների վրա ազդելու հնարավորությունը»: Սակայն տվյալ փոփոխությամբ նոր անհայտներ են ի հայտ գալիս՝ «էական մրցակցության չհանդիպելու» և «ապրանքների շրջանառության ընդհանուր պայմանների վրա ազդելու հնարավորությունը» տեսքով: Օրենքում նշված հասկացությունները մեկնաբանված չեն: Եթե բաժնետիրական կամ սահմանափակ պատասխանատվությամբ ընկերությունների համար «ապրանքների շրջանառության ընդհանուր պայմանների վրա ազդելու հնարավորությունը» զարգացած ապրանքային շուկա ունեցող երկրներում կանոնադրական կապիտալի տոկոսից անհամեմատ ցածր տոկոսի դեպքում է հնարավոր, ապա Հայաստանի պայմաններում՝ 50-ից ավելի տոկոսի դեպքում: Օրենքում մեկնաբանության անհրաժեշտություն կա նաև «էական մրցակցության չհանդիպելու» հասկացության վերաբերյալ:

Մեր կարծիքով՝ միանշանակ չէ այն տեսակետը, թե Օրենքի փոփոխություններով և լրացումներով՝ «...առավել հստակեցվել և խստացվել են օրենքով նախատեսվող տուգանքի չափերը»¹: Օրենքի փոփոխությունների և լրացումների 25-րդ հոդվածով առաջարկվում է 36-րդ հոդվածի նոր խմբագրում, որի համաձայն՝ եթե օրենսդրության որոշ խախտումների համար իրոք խստացվել են պատժամիջոցները, ապա մյուսների համար մեղմացվել են: Մասնավորապես, եթե անբարեխիղճ մրցակցության գործողության համար հանձնաժողովի որոշմամբ սահմանված փաստաթղթեր կամ այլ տեղեկատվություն չներկայացնելը կամ ոչ հավաստի կամ կեղծ տեղեկատվություն ներկայացնելը, ինչպես նաև հանձնաժողովի անդամների կամ աշխատակիցների՝ օրենքով վերապահված իրավունքները կամ պարտականությունների կատարումը խոչընդոտելը նախկինում առաջացնում էր տուգանքի նշանակում 500 հազար դրամի չափով, ապա Օրենքի փոփոխություններով և լրացումներով՝ անբարեխիղճ մրցակցության դեպքում՝ նախորդ տարվա հասույթի մինչև մեկ տոկոսի չափով, հանձնաժողովի որոշմամբ սահմանված փաստաթղթեր կամ այլ տեղեկատվություն չներկայացնելու կամ ոչ հավաստի կամ կեղծ տեղեկատվություն ներկայացնելու պարագայում՝ 5 մլն դրամի չափով, հանձնաժողովի անդամների կամ աշխատակիցների՝ օրենքով վերապահված իրավունքները կամ պարտականությունների կատարումը խոչընդոտելու համար՝ 2 մլն դրամի չափով: Դրա հետ միասին մրցակցության պաշտպանության այնպիսի էական խախտումների համար, ինչպիսիք են հակամրցակցային համաձայնությունները, գերիշխող դիրքի չարաշահումները և արգելված պետական օժանդակությունը, պատժամիջոցները, մեղմացվել են: Այսպես, օրինակ, եթե հակամրցակցային համաձայնությունների և գերիշխող դիրքի չարաշահումների համար տուգանքի նախկին չափը նախորդ տարվա հասույթի 2 տոկոսի չափով էր, բայց ոչ ավելի, քան 300 մլն դրամը², ապա Օրենքի փոփոխությամբ՝ տուգանքի չափը 5 միլիոնից մինչև 200 մլն դրամ է սահմանվում: Տվյալ պատժամիջոցը, նախկինի համեմատ ոչ միայն մեղմացվել է, այլև կոռուպցիոն ռիսկ է

¹ Մուսաեյան Տ. Վ., Հակամենաշնորհային քաղաքականության հիմնահարցերը Հայաստանի Հանրապետությունում, Ը.00.02 «Տնտեսության, նրա ճյուղերի տնտեսագիտություն և կառավարում» մասնագիտությամբ տնտեսագիտության թեկնածուի գիտական աստիճանի հայցման ատենախոսություն, Եր., 2013, էջ 132:

² Խոշոր տնտեսավարող սուբյեկտների տարեկան հասույթների 2 տոկոսը զգալիորեն գերազանցում է 300 մլն դրամը:

պարունակում, ինչն ակնառու է նաև մնացած բոլոր խախտումների համար նախատեսվող տուգանքների դեպքում¹: Մինչև օրենքի փոփոխությունը արգելված պետական օժանդակություն ստանալու համար տուգանքի չափը նախորդ տարվա հասույթի 2 տոկոսի չափով էր, բայց ոչ ավելի, քան 300 մլն դրամը, ներկայումս նախորդ տարվա հասույթի մինչև 1 տոկոսի չափով է, բայց ոչ ավելի, քան 100 մլն դրամը:

Դրական պետք է համարել հակամրցակցային համաձայնության և գերիշխող դիրքի չարաշահման միջոցով գների չհիմնավորված բարձրացման հետևանքով տնտեսավարող սուբյեկտի ստացած շահույթը Հանձնաժողովի որոշմամբ պետական բյուջե գանձելու վերաբերյալ Օրենքում կատարված լրացումը²:

Ուշադրության է արժանի նաև եվրամիության և եվրոպական երկրների մրցակցության պաշտպանության օրենսդրություններում համատարած կիրառվող «ներման» սկզբունքը՝ պատժից ազատել հակամրցակցային համաձայնության այն մասնակցին, որը մինչև տվյալ համաձայնության առնչությամբ Հանձնաժողովի կողմից վարչական վարույթ հարուցելը իր նախաձեռնությամբ առաջինն է դիմում Հանձնաժողովին՝ ներկայացնելով հակամրցակցային համաձայնության վերաբերյալ վարույթ հարուցելու համար բավարար հիմնավոր ապացույցներ:

Այսպիսով Օրենքի փոփոխությունները և լրացումները, որոշ դեպքերում բարելավելով երկրի մրցակցության պաշտպանության օրենսդրությունը, միաժամանակ պարունակում են այնպիսի սխալներ և բացթողումներ, որոնց վերացումը և լրացումը հրամայական են մրցակցության հուսալի պաշտպանության համար:

ԱՄՓՈՓՈՒՄ

Հոդվածում մեկնաբանվում են «Տնտեսական մրցակցության պաշտպանության մասին» ՀՀ օրենքում 12.04.2011 թվականին կատարված մի շարք փոփոխությունները ու լրացումները, և արվում են առաջարկություններ օրենքի որոշ կետերի բարելավման նպատակով:

АННОТАЦИЯ

МИКАЕЛЯН М.В., МИКАЕЛЯН Г.М. К ВОПРОСУ О ЗАКОНОДАТЕЛЬНОМ РЕГУЛИРОВАНИИ ЗАЩИТЫ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ КОНКУРЕНЦИИ

В статье комментируется ряд изменений и дополнений в законе РА «О защите экономической конкуренции» от 12.04.2011 г. и выдвигаются предложения по улучшению некоторых его пунктов.

SUMMARY

MIKAYELYAN M., MIKAYELYAN G. – ON THE QUESTION OF THE LEGISLATIVE REGULATION OF THE ECONOMIC COMPETITION PROTECTION

In the article changes and amendments to the RA “Economic competition protection” law introduced at 12.04.2011 are discussed and suggestions to improve some items are put forward.

¹ Մինչև 2 մլն /5 մլն դրամ/, մինչև մեկ տոկոս և այլն:

² Օրենքի սկզբնական տարբերակի դեպքում հոդված 37-ում նախատեսված էր «խախտումով ստացված շահույթը» պետական բյուջե գանձել, որը հետագայում հանվեց Օրենքից՝ խրախուսելով չարաշահելու «հոբբի» ունեցող տնտեսավարողների հետագա չարաշահումները: